

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2737/2019
19.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Зоране Делибашећ, Бранислава Босиљковића и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Симоновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2335/17 од 06.03.2018. године, у седници одржаној 19.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2335/17 од 06.03.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2335/17 од 06.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 3471/16 од 24.04.2017. године, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу због доцње у исплати личне инвалиднине, ортопедског додатка и накнаде за незапосленост, за период од 01.08.2013. године до 31.12.2015. године исплати законску затезну камату на износе наведене у изреци. Обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 17.300,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 2335/17 од 06.03.2018. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужени захтев тужиоца у целости. Обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 19.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку, а с позивом на члан 403. став 2. тачка 2. истог закона.

Испитујући побијану пресуду на основу овлашћења из члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о ревизији тужиоца.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Наиме, разлози на којима је заснована побијана одлука другостепеног суда нису у супротности са тумачењем права и правним схватањем Врховног касационог суда у погледу примене члана 186. и 277. Закона о облигационим односима.

Из наведеног произлази да не постоје услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ЗПП, и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби поднетој суду 12.08.2016. године, означена вредност предмета спора је 10.000,00 динара, колико износи и вредност предмета спора коју је утврдио првостепени суд у уводу пресуде. Одлучујући о жалби тужене, другостепени суд је побијаном пресудом преиначио првостепену пресуду и одлучио о тужбеном захтеву тако што је исти одбио.

Имајући у виду вредност предмета спора, ради се о спору мале вредности, с обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, како је прописано чланом 468. став 1. наведеног Закона а одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да против одлуке другостепеног суда у поступку о споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

У конкретном случају изјављена ревизија није дозвољена, без обзира на чињеницу што је другостепеном одлуком у овој парници преиначена правостепена пресуда и одлучено о захтеву тужиоца, тако што је одбијен његов тужбени захтев. Ово из разлога што се, како је наведено, ради о спору мале вредности у коме се не примењује новелирана одредба члана 403. став 2. тачка 2.

ЗПП по којој је ревизија дозвољена ако је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 2. и 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**